

En sammenligning av kostnader og finansiering av offentlig kjøttkontroll i de nordiske landene

Oppfølging av nordisk seminar,
Holmen Fjordhotell, Asker 30. mai 2006

**En sammenligning av kostnader og finansiering
av offentlig kjøttkontroll i de nordiske landene**

TemaNord 2007:505

© Nordisk Ministerråd, København 2007

ISBN 978-92-893-1456-5

Opplag: Print-on-Demand

Publikasjonen kan bestilles på www.norden.org/order. Flere publikasjoner på www.norden.org/publikationer

Nordisk Ministerråd

Store Strandstræde 18
1255 Copenhagen K
Telefon (+45) 3396 0200
Fax (+45) 3396 0202

Nordisk Råd

Store Strandstræde 18
1255 Copenhagen K
Telefon (+45) 3396 0400
Fax (+45) 3311 1870

www.norden.org

Det nordiske samarbeid

Det nordiske samarbeid er en av verdens mest omfattende regionale samarbeidsformer. Samarbeidet omfatter Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, samt de selvstyrende områdene Færøyene, Grønland og Åland.

Det nordiske samarbeid er både politisk, økonomisk og kulturelt forankret, og er en viktig medspiller i det europeiske og internasjonale samarbeid. Det nordiske fellesskap arbeider for et sterkt Norden i et sterkt Europa.

Det nordiske samarbeid ønsker å styrke nordiske og regionale interesser og verdier i en global omverden. Felles verdier landene imellom er med til å styrke Nordens posisjon som en av verdens mest innovative og konkurransekraftige regioner.

Innhold

Sammendrag	7
Bakgrunn	9
Lovgrunnlag	11
Bemanning	11
Gebyrberegning	13
Kostnader ved kjøttkontrollen i de nordiske landene	13
Små slakterier	15
Vedlegg I Kødkontrollomkostninger i Danmark	17
Vedlegg II Offentlig kjøttkontroll i Sverige	23
Vedlegg III Beräkning av kostnader för kjøttkontroll och tillsyn i Finland	25
Vedlegg IV Kjøttkontroll og finansiering i Island	27
Vedlegg V Kostnader ved og finansiering av kjøttkontrollen i Norge	31

Sammendrag

De nordiske landene bruker betydelige ressurser på den offentlige kjøttkontrollen. Det arbeides kontinuerlig i alle landene for å effektivisere og rasjonalisere denne offentlige oppgaven. Oppgavene for kjøttkontrollen, og derved behovet for ressurser, er styrt av et felles EU-regelverk.

I alle de nordiske landene er det et system for refusjon fra slakteriene til myndighetene på de utgifter som påløper ved gjennomføringen av den offentlige kjøttkontrollen. Myndigheten krever inn avgifter/gebyr fra slakteriene i forhold til et beregnet ressursforbruk ved kjøttkontrollen. Beregning av gebyr baserer seg på modeller for vurdering av behov for bemanning i kjøttkontrollen. Alle landene har et prinsipp om full kostnadsdekning som utgangspunkt.

Landene har i større eller mindre grad utviklet velfungerende systemer for vurdering av om innkrevd avgift/gebyr dekker de faktiske omkostningene ved kjøttkontrollen. For Danmark, Sverige og Finland ser disse systemene ut til å fungere tilfredsstillende, og det er godt samsvar mellom innbetalt avgift fra slakteriene (de store slakteriene), og myndighetenes omkostninger i forbindelse med kjøttkontrollen. For Norge og Island synes ikke disse systemene å være fullt ut tilfredsstillende for denne oppgaven. I Norge dekkes også en vesentlig del av kjøttkontrollomkostningene (for de generelle og administrative oppgavene) gjennom en generell matproduksjonsavgift. Det er ikke mulig å kontrollere om nivået på denne avgiften står i forhold til de omkostningene den er ment å dekke.

Gjennom forskjellige systemer gjennomfører landene «subsidiert» av kjøttkontrollomkostningene for de små slakteriene. Danmark opererer med en «Regeringens konkurrenceevnepakke» med en årlig bevilgning på 10 millioner dkr. Norge har en maksimal størrelse på kjøttkontrollgebyret på NOK 1,00 per kg. godkjent slakt. De andre landene opererer med en timebasert kjøttkontrollavgift for de minste slakteriene, som også innebærer en viss subsidiering.

Kontrollforordningen for animalske næringsmidler¹ legger opp til at det skal benyttes en risikobasert metode for å fastsette den offentlige bemanningen på slaktelinjene. Forordningen åpner også på visse betingelser for bruk av visuell kontroll av slaktesvin, og mulighet for å endre og/eller tilpasse eksisterende prosedyrer for kjøttkontrollen ut fra en risikovurdering.

---

¹ Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum

Ved å gjøre bruk av disse mulighetene, eventuelt sammen med ytterligere rasjonalisering og effektivisering av kjøttkontrollen, vil ressursene til kjøttkontrollen kunne brukes mer målrettet, eventuelt reduseres ytterligere i de nordiske landene.

Bakgrunn

I regi av EK-FJLS (Næringssmidler) arrangerte Mattilsynet i Norge sammen med Landbruks- og matdepartementet i slutten av mai 2006 et nordisk seminar på Holmen Fjordhotell i Asker, Norge. Tema på seminaret var «Kostnader og finansiering av den offentlige kjøttkontrollen i de nordiske landene». I alle landene oppfattes utgiftene til kjøttkontroll ved slakteriene som betydelige, og det er et kontinuerlig arbeid for å redusere disse utgiftene mest mulig.

I etterkant av seminaret besluttet EK-FJLS (Næringssmidler) å utnevne en redaksjonskomite med medlemmer fra de nordiske landene for å utarbeide en rapport med sammenstilling av informasjon om kostnader ved og finansiering av den offentlige kjøttkontrollen i de nordiske landene.

Redaksjonskomite:

Paul Skjaker	Norge
Susanne J. Jensen/Karsten Hansen	Danmark
Satu Salmela/Janne Lunden	Finland
Torbjörn Axelsson	Sverige
Rögnvaldur Ingólfsson	Island

Hvert av landene har utarbeidet et notat med beskrivelse av systemet for beregning av gebyr og system for korrigerende av grunnlag for gebyrberegning med bakgrunn i sammenligning av beregnet gebyr opp mot faktisk ressursforbruk for kjøttkontrollelementene ved hvert enkelt slakteri. Notatene følger som vedlegg til rapporten.

Lovgrunnlag

Med gjennomføring av den generelle kontrollforordningen² har EU-landene fra 1. januar 2006 et felles lovgrunnlag for gebyr som myndighetene skal kreve fra slakteriene for gjennomføring av den offentlige kjøttkontrollen. Denne forordningen vil også bli gjort gjeldende for Island og Norge, som er medlemmer av fellesskapet gjennom EØS-avtale, så snart EØS-komiteen fatter vedtak om dette. I forordningen er det blant annet fastsatt minstesatser som medlemslandene skal kreve inn for gjennomført kontroll med slaktede dyr (kjøttkontroll). I forordningen er det angitt spesifikke satser for de ulike dyreartene.

I tillegg til dette har de nordiske landene egne nasjonale bestemmelser for beregning og innkreving av gebyr fra slakteriene for gjennomføring av den offentlige kjøttkontrollen.

Bemanning

Bakgrunn og regelgrunnlag

Kontrollforordningen for animalske næringsmidler³ pålegger medlemsstatenes kompetente myndigheter å sørge for en tilstrekkelig bemanning for å gjennomføre den offentlige kjøttkontrollen ved slakterier og viltbehandlingsvirksomheter, og kontrollen med nedskjæringsvirksomheter for kjøtt. Det skal anvendes en risikobasert metode for å fastsette den offentlige bemanningen som er nødvendig for å gjennomføre kontrollen ved hvert enkelt slakteri.

Forordningen stiller krav til den offentlige veterinærens tilstedeværelse i forbindelse med ante og post mortem undersøkelsen, muligheter for i visse situasjoner, med bakgrunn i en risikovurdering å fravike dette.

De nordiske landene har etablert modeller for beregning av bemanning av den offentlige kjøttkontrollen med utgangspunkt i slaktemengde, dyreart, slaktehastighet og eventuelt antall slaktelinjer, for å gjennomføre alle de aktiviteter som relateres til kontroll av slakt, tilsyn/audits av slakteriet, prøvetaking og analyser, dyrevelferd, vedlikehold av kompetanse hos personalet, administrasjon mv.

---

² Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes

³ Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum

Gebyrberegning

Gebyret for hvert enkelt slakteri beregnes i forkant, dvs. året før den aktiviteten gebyret skal dekke gjennomføres. Landene har noe ulike prosedyrer for dette, men prinsippene for dette er sammenlignbare landene i mellom. Det tas utgangspunkt i det antallet personell som er nødvendig for å gjennomføre nødvendig kontroll av slakt, tilsyn/audits av slakteriet, prøvetaking og analyser, dyrevelferd, vedlikehold av kompetanse hos personalet, administrasjon mv. i forhold til den slaktemengde, dyreart, slaktehastighet og eventuelt antall slaktelinjer i det aktuelle slakteriet.

Norge har et spesielt system for dette. Fra 2006 beregnes kjøttkontrollgebyret kun i forhold til de faktiske kostnadene ved selve kontrollen av slakt inkludert nødvendig prøvetaking og analyser i direkte tilslutning til denne kontrollen. De øvrige aktivitetene som det er naturlig å se i sammenheng med kjøttkontrollen (tilsyn med virksomhet, prøvetaking og analyser for overvåkingsprogrammer, kompetansebygging, administrasjon mv.) dekkes av en generell matproduksjonsavgift som myndighetene krever inn fra slakteriene. For alle slakterier kommer denne i tillegg til det spesifikke kjøttkontrollgebyret. For 2006 er denne NOK 0,48 pr. kg godkjent slakt.

Felles for de nordiske landene er at det i prinsippet er en full finansiering av myndighetenes kostnader ved kjøttkontrollen som kreves inn fra de enkelte slakteriene som gebyr/avgift. Ut fra regnskapstallene synes ikke dette fullt ut å være tilfelle for Island.

Det er relativt betydelige forskjeller mellom de nordiske landene når det gjelder innbetalt avgift for kjøttkontroll. Noe kan tilskrives ulik størrelse og effektivitet mellom kjøttkontrollene i de enkelte landene og mellom landene. Det kan ikke utelukkes at strukturelle/organisatoriske forskjeller ved kjøttkontrollene i landene i noen grad utgjør grunnlaget for ulikt nivå på gebyrene.

Kostnader ved kjøttkontrollen i de nordiske landene

Gjennom budsjettåret eller i etterkant av dette gjennomføres det, i alle fall i de fleste landene, en sammenligning mellom de beregnede og de faktiske omkostningene ved kjøttkontrollen. Resultatet av denne sammenligningen danner basis for justering/revisjon av grunnlaget for beregning av avgifter i forhold til hvert enkelt slakteri for senere år.

For Danmark, Sverige og Finland synes det å være et godt samsvar mellom de beregnede og de faktiske omkostningene ved kjøttkontrollen ved de enkelte slakteriene (de store virksomhetene).

Etter at Norge har lagt om systemet for beregning av gebyr fra 2006, synes det fortsatt å være relativt stort sprik mellom det innkrevde gebyret totalt, og de registrerte omkostningene ved de elementene i kjøttkontrollen som dette gebyret er ment å dekke. Den generelle matproduksjonsavgiften i Norge er utover dette ment å dekke de generelle omkostningene ved tilsyn, prøvetaking og analyser, opplæring og administrasjon, og det er vanskelig å gjennomføre en dokumentasjon av hvor stor del av denne avgiften som går til disse formålene. Det er også vanskelig å gjennomføre en vurdering av om denne avgiften har en riktig størrelse i forhold til de oppgavene den er ment å dekke.

Ut fra opplysninger om kostnadsdekning gjennom avgiften på Island, synes avgiften å gi en underdekning på ca 50 % for rødt kjøtt (tamboskap) mens det ser ut til at fjørfeslakteriene på Island betaler inn en avgift som ligger ca 20 % over omkostningene for kjøttkontrollen. Dette forklarer også noe av den høye avgiften som fjørfeslakteriene betaler inn på Island.

Små slakterier

Alle de nordiske landene synes å ha en viss grad av subsidiering av utgiftene til kjøttkontroll ved de små slakteriene.

Danmark definerer disse små slakterier som de som slakter mindre enn 15 500 dyreenheter pr. år. Dette tilsvarer ca 1 000 tonn slakt per år. Forskjellen mellom det innkrevde gebyret og de reelle omkostninger i forbindelse med kjøttkontrollen finansieres av en bevilgning for myndighetene i Danmark som kalles regjeringens «konkurrenceevnepakke». Bevilgningen er på 10 millioner dkr. årlig og inngår i fødevaremyndighetenes budsjett.

I Norge er det satt et tak på det innkrevde gebyret på NOK 1,00 pr kg slakt. Dette fungerer tilsvarende som er subsidiering av kjøttkontrollen ved disse slakteriene, ved at de resterende kostnadene ved kjøttkontrollen på disse slakteriene dekkes over Mattilsynets budsjett. Det er de minste virksomhetene som nyter godt av dette, og disse slakter mindre enn 1000 tonn/år.

Vedlegg 1

Kødkontrolomkostninger i Danmark

Baggrund

Reglerne om finansiering af udgifter i forbindelse med kontrollen med forsk kød (kødkontrollen) er fastsat i Rådets Direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 (med senere ændringer) om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol. Direktivet lægger op til at det enkelte slagteri enten betaler en fast kontrolafgift pr. slagtedyret eller betaler for de faktiske udgifter i forbindelse med tilsyn og kontrol. Hertil skal lægges fælles udgifter til administration af kødkontrollen samt sociale udgifter til kontrolpersonalet.

I Danmark er bestemmelser i ovennævnte direktiv gennemført ved bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v. (afgiftsbekendtgørelsen)⁴. Bekendtgørelsen er bl.a. som følge af de nu gældende forordninger om hygiejne og kontrol under revision. For slagterier betyder det en ændring i betaling af styktakst for slagtning i små slagterier, da begrebet »hjemmemarkedsautorisation« pr. 1. januar 2006 er bortfaldet.

Finansiering af kontrolomkostningerne

Inddeling af slagterier

I Danmark inddeles slagterierne i 2 kategorier; små og store slagterier, som kører hvert deres separate regnskab. I alt findes ca. 130 små slagterier og ca. 40 store slagterier, heraf er 14 svineslagterier godkendt til eksport til USA.

Ad. små slagterier –hvad er omfattet af kontroludgifterne:

Begrebet hjemmemarkedsautoriserede slagterier er med anvendelsen af hygiejne- og kontrolforordning bortfaldet, ligesom der ikke længere i EU-regelsættet eksisterer en definition på små slagterier. I Danmark vil

---

⁴ Bekendtgørelse nr. 289 af 21. april 2005 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v., med senere ændringer

man i fremtiden ved små slagterier forstå slagterier, som på et år slagter under 15.500 dyreenheder (forventes at få effekt fra 1. juli 2006). Eksempler på omregning af slagtetal til dyreenheder fremgår af nedenstående:

Dyreart	Antal dyreenheder
kvæg < 150 kg + heste	4
får og geder	1
søer og orner	2
Øvrige svin	1
kyllinger	0,0067
hjørte og strudse	1

Hvert kvartal opgøres antallet af dyreenheder slagtet i en virksomhed gennem de seneste fire kvartaler. Et slagteri, som i de seneste fire kvartaler har haft en produktion, der overstiger grænsen på de 15.500 dyreenheder vil fra det efterfølgende kvartal, blive betragtet som et stort slagteri.

De små slagterier betaler kun eurosatsen for selve slagtedyrskontrollen, hvilket ikke dækker de samlede omkostninger ved slagtedyrskontrollen.

Forskellen mellem det opkrævede gebyr og de reelle omkostninger i forbindelse med kødkontrollen finansieres af en bevilling, som kaldes regeringens »konkurrenceevnepakke«. Bevillingen er på 10 millioner dkr. årligt og indgår i fødevaremyndighedernes budget – altså et tilskud til erhvervet.

Udover slagtedyrskontrollen er de små slagterier underlagt kravet om 4–6 audit pr. år, hvilke der ikke opkræves gebyr for. Audits og anden kontrol finansieres således over Fødevarestyrelsens bevilling.

Ad. store slagterier – hvad er omfattet af kontroludgifterne

Store slagterier er virksomheder med permanent tilstedeværelse af veterinærkontrollen; dvs. dagligt eller mindst en gang ugentlig. I Danmark opkræves for disse store slagterier et gebyr, der svarer til samtlige udgifter til kontrollen. Det vil sige, at de betaler samtlige *direkte* kontroludgifter. Disse udgifter omfatter løn m.v. til kontrolpersonalet, herunder den slagtedyrskontrol der udføres på slagteriet, samt udgifter til laboratorieundersøgelse, befordring og administrationsudgifter i forbindelse med kontrollens gennemførelse på det enkelte slagteri.

Derudover betaler de store slagterier *fælles* kontroludgifter til administration og ledelse, uddannelse af kontrolpersonalet, ekstraudgifter ved erstatningspersonale mm. De fælles kontroludgifter – der udgør ca. 10 % af de direkte udgifter - fordeles mellem virksomhederne i forhold til deres direkte kontroludgifter.

Kødvirksomheder, der er godkendt til eksport til USA, betaler udover de førnævnte direkte kontroludgifter og fælles kontroludgifter *også* for omkostninger forbundet med driften af den særlige ”USA-auditenhed”. Betalingen herfor fordeles på direkte og fælles auditudgifter.

Styring af kontroludgifterne:

Budgetter og budgetopfølgning

I Danmark fastsætter Fødevarestyrelsen budgettet for det kommende års afgifter på baggrund af de faktisk afholdte udgifter året før og de faktiske udgifter i første kvartal i regnskabsåret tillagt fællesomkostningerne. Budgetprocessen startes i første halvår af regnskabsåret før budgetåret; dvs. primo maj. Fødevarestyrelsens regionale kontorer indkalder oplysninger fra de enkelte slagterier om forventede antal slagtninger, sæsonudsving, produktionsplaner mm. for det kommende år, hvorefter de regionale kontorer udarbejder budgetforslag for de enkelte slagterier i regionen. Der holdes regionale budgetmøder med slagteriledelsen i løbet af maj/juni – dette er obligatorisk for de store slagterier.

Regionerne meddeler inden 1. juli slagterierne de endelige budgetter til de store slagterier, herunder á conto opkrævningen.

Inden 1. september meddeler regionerne de øvrige slagterier de endelige budgetter for de følgende år, herunder á conto opkrævningen.

Det er ikke obligatorisk med budgetmøder for de små slagterier. Hvis disses virksomhedsledere ønsker det, indkalder regionerne til en drøftelse af budgettet.

Der foretages ved udgangen af hvert kvartal opfølgning på det enkelte slagteris budget med henblik på at afdække overensstemmelse mellem de faktisk afholdte udgifter og indtægter i forhold til det budgettede.

Loft over de styrbare fællesomkostninger

Fællesudgifterne til kontrol er opdelt i de styrbare og ikke styrbare udgifter. De *ikke* styrbare udgifter omfatter bl.a. udgifter i forbindelse med barsel, flytteomkostninger og BST, vikardækning i forbindelse med frihed til fagligt arbejde, udgifter i forbindelse med arbejdsskader mm.

De styrbare fællesomkostninger dækker over udgifter til administration i de enkelte regioner, vikardækning i forbindelse med kursus og kurser for kødkontrollens personale i den enkelte fødevareregion. I forhold til virksomhederne, må de styrbare fællesudgifter maksimalt udgøre 5,12 % af de direkte udgifter.

Kontrolplanlægning på slagterier og kødvirksomheder

Fødevarestyrelsens vejledning om frekvenser for auditering indeholder vejledende frekvenser for auditering i de forskellige brancher af fødevarer virksomheder, fastsat på baggrund af et risikovurderingssystem for virksomhederne på branche-niveau..

Denne vejledning indeholder bl.a. retningslinier for planlægning af kontrollen på slagterier og kødvirksomheder. Formålet med disse retningslinier er:

- at sikre, at planlægningen af kontrollen sker på et ensartet grundlag og på en behovsorienteret måde,
- at medvirke til sikring af en systematisk planlægning af og opfølgning på kontrolaktiviteterne, som tager højde for, at alle regler skal auditeres i løbet af et år,
- at skabe gennemsigtighed i kontrollen med slagterier og kødvirksomheder inden for de enkelte regioner og på tværs af regionerne med hensyn til planlægning og løbende opfølgning
- at skabe grundlag for dokumentation af de omkostninger, der er forbundet med kontrollen på slagteri- og kødvirksomheder, således at dette kan indgå i den årlige budgetdialog.

Kontrolplanlægningen indebærer at de enkelte fødevareregioners kontrolafdelinger udarbejder en samlet kontrolaktivitetsplan for hvilke kontrolområdet og med hvilken frekvens, der skal auditeres på de enkelte slagterier og kødvirksomheder, inden for kontrolafdelingens område.

På det enkelte slagteri/kødvirksomhed indebærer kontrolplanlægningen, at der udarbejdes en kontrolplan, som beskriver hvilke områder og med hvilken frekvens, der skal auditeres. I tilknytning til kontrolplanen udarbejdes på den enkelte virksomhed, en plan der viser, hvordan kontrollen er planlagt hen over kalenderåret på de enkelte kontrolområder; herunder angivelse af behovsvurdering, antal audits, antal øvrige kontrolbesøg samt kontroltimer. Kontrolplanlægningen bruges til løbende at følge op på, om målsætningerne nås.

Kød-controller

Fødevarestyrelsen har i forbindelse med den seneste strukturændring oprettet en særlig kød-controller funktion som på styrelsens vegne skal bidrage til en fortsat udvikling af kontrollen af kødvirksomheder. Et af formålene med kød-controller funktionen er at understøtte udviklingen i de initiativer, der er iværksat til forbedret styring af udviklingen i omkostninger i kødkontrollen og en evaluering af effekten af regelændringer.

En af hovedopgaverne for kød-controlleren er at effektivisere og følge op på udviklingen i enhedsomkostninger, kigge på arbejdsmiljøet og vurdere og justere bemandingsmodeller.

Enhedsomkostninger – kødkontrol – 2005

Nedenfor følger opgørelse over kødkontrolomkostninger for dyrearterne svin, kreaturer og fjerkræ – opgjort som dkr. pr. kg slagtet vægt.

Opgørelserne er opgjort på baggrund af aktuelle slagtetal for 2005 og omfatter de 11 største svineslagterier, 6 største kreaturslagterier og 5 største fjerkræslagterier i Danmark.

Kødkontrolomkostninger i Danmark 2005 - fordelt på dyrearter

Species	Omkostning (dkr/dyr)	Omkostning (dkr./kg slagtet vægt)
Slagtesvin	10,06 – 15,56	0,13 – 0,19
Kreatur	43,60 – 71,04	0,17 – 0,28
Fjerkræ	0,14 – 0,19	0,11 – 0,15

Bemanning

Baggrund og regelgrundlag

Kontrolforordningen for animalske fødevarer⁵ pålægger medlemsstaternes kompetente myndigheder at sørge for en tilstrækkelig bemanning til at foretage den offentlige kontrol med slagterier, vildthåndteringsvirksomheder og opskæringsvirksomheder og at der skal anvendes en risikobaseret metode til at fastsætte den offentlige bemanning, der er nødvendig på slagtelinien på et givet slagteri.

Derudover stiller forordningen krav til embedsdyrlægens tilstedeværelse i forbindelse med ante- og postmortem inspektion og muligheder for på baggrund af en risikovurdering i visse situationer at fravige dette.

Grundbemandingsmodeller i Danmark

Fødevarestyrelsen har udviklet modeller for bemanningen af offentligt kontrolpersonale på svine- og kreaturslagterier (= grundbemandingsmodeller), der baserer sig på regneark, der udregner det samlede bemandingsbehov i forhold til antal slagtelinier, slagtetider, slagtehastigheder, pauseafholdelse, samt andre indretningsmæssige forhold herunder elektronisk sygdomsregistrering. I opgørelsen er også taget højde for ekstra bemanning til at dække ind for ferier, sygdom og kurser.

På *svine- og kreaturslagterier* med kontinuerlig slagtning bemandes AM-kontrollen som hovedregel med én embedsdyrlæge (der med faste mellemrum afløses af en anden embedsdyrlæge). På større slagterier med flere ramper til aflæsning, kan der være behov for mere end én embedsdyrlæge for AM-kontrollen.

På *svineslagterier*, vil bemanningen af efterkontrollen afhængig af indretningen, normalt være 1–2 dyrlæger assisteret af tilsynsteknikere. Hertil kommer personale til afløsning, hvis der ikke er periodiske pauser i slagtningen.

Grundbemandingen på et *fjerkræslagteri* vil normalt bestå af 1 dyrlæge og 2 tilsynsteknikere. På slagterier med 2-holdskift forøges bemanningen tilsvarende; dvs. i alt 2 dyrlæger og 4 tilsynsteknikere. Embedsdyrlægen kan efter behov og når slagtehastigheden tilsiger dette, indsætte 1–2 oplærte og godkendte slagteriansatte til at assistere veterinærkontrollen.

⁵ Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum

Båndhastighet

Båndhastigheten er det antal dyr (svin, kreaturer, fjerkræ (kyllinger)), som i løbet af en time har passeret et givet punkt på slagtelinien.

I Danmark er der fastsat normer for, hvor mange slagtedyrlæge en embedsdyrlæge må undersøge i løbet af et døgn. For eksempel må antallet af voksent kvæg må ikke overstige 100 dyr og der må maksimalt undersøges 200 stykker ungvæg, eller 400 svin i døgnet.

Når det gælder slagtesvin, så er der fastsat normer for, hvor mange svin der må undersøges i timen. På svineslagterier, hvor slagtebåndet kører med en konstant hastighed, kan 1 embedsdyrlæge foretage den rutinemæssige båndkontrol efter slagtingen (alternerende mellem krop-, pluks- og tarmkontrol) af indtil 55 svin pr. time. Er der tale om et svineslagteri, hvor sygdomsregistreringen foregår elektronisk efter et af Fødevarestyrelsen godkendt system, kan 1 embedsdyrlæge foretage den rutinemæssige kontrol efter slagtingen af indtil 60 svin pr. time.

Bemandingsnormer på svineslagterier er fastsat ud fra simple studier på et par udvalgte slag-

terier. De anførte normer gælder også for tilsynsteknikere.

Nedenstående tabel angiver de aktuelle bemandingsnormer alt afhængig af hastigheden på båndet:

BÅNDHASTIGHED – svin pr. time		BEMANDING**
Manuel registrering af kødkontrolfund	Elektronisk registrering af kødkontrolfund	
< 55	< 60	1
120 < 55	130 < 60	2
195 < 120	210 < 130	3
255 < 195	280 < 210	4
325 < 255	350 < 280	5
360 < 325	400 < 350	6
420 < 360	460 < 400	7

**Kan være en embedsdyrlæge eller tilsynstekniker

På fjerkræslagterier er fastsat tilsvarende normer for båndkontrollen. Den maksimale slagtehastighed må ikke uden særlig tilladelse fra fødevareregionen overstige 9.000 kyllinger pr. time. Ved en slagtehastighed på >8.000 kyllinger i timen vil der være krav om, at slagtelinien deles efter organudtagningen, således at der ved organkontrollen maksimalt passerer 4.500 kyllinger forbi den enkelte kontrollør pr. time.

Vedlegg II

Offentlig köttkontroll i Sverige

Den resursförbrukning (de kostnader) som krävs för att utföra den offentliga köttkontrollen finansieras helt via avgifter. Köttkontrollen är uppdelat i två resultatområden där »slakterier« är den stora delen och där »övriga köttanläggningar« är av betydligt mindre omfattning.

Slakterier

De aktiviteter som ingår är: Ante Mortem kontroll, Post Mortem kontroll, Revisioner, inspektioner, Djurskyddskontroll vid levandedjursbesiktning, Sjukdomsregistrering, Provtagning och analyser i samband med kontrollprover, Resekostnader, kompetensutveckling, arbetsmiljö/ rehabilitering, fackligt arbete, Administration (ekonomi, personal), IT-stöd, övriga gemensamma kostnader etc.

Kostnaden för dessa aktiviteter har under de senaste tre åren legat runt 123 miljoner SEK. De stora slakterierna har betalat för kontroll som »del av tjänst« medan de små slakterierna har betalat på »timbasis«. Antal tjänster som slakterierna betalat för, har beräknats utifrån ständig tillsyn dvs 2 000 timmars kontroll per tjänst och år. För att nå den aktuella avgiften per tjänst och per timme har våra totala kontrollkostnader (ca 123 miljoner SEK) dividerats med de totala antal timmar kontroll som vi utövar under året. Under 2005 var årsavgiften för en besiktningsveterinär 1 180 000 SEK och för en assistent 820 000 SEK. Motsvarande timavgift var under 2005, för en besiktningsveterinär 590 SEK och för en assistent 410 SEK.

Under 2006 har en bemanningsutredning genomförts vid de stora slakterierna. I denna har aktiviteterna vid kontrollarbetet tidsbestämts och därigenom har en kontrolltid per slakteri beräknats. Slakterierna betalar nu inte längre för ständig tillsyn utan de betalar för antal tjänster som faktiskt krävs för att utföra kontrollen. Detta utgår från att varje veterinär/assistent kan utföra 1447 timmars kontrolltid och avgiften under 2006 uppgår per besiktningsveterinär till 980 000 SEK och per besiktningsassistent till 660 000 kr.

Kostnad per slaktat kilo

	2005	2004	2003
Kostnad samtlige slakterier	122 468 467	123 423 000 kr	123 317 921 kr

	2005	2004	2003
Rött kött	418 700 000	436 600 000	432 200 000
Fjäderfä	102 280 383	94 645 818	100 719 577
Ren	1 420 689	1 309 193	1 687 625
Totalvikt besiktigat slaktkött	522 401 072	532 555 011	534 607 202

	2005	2004	2003
SEK (öre/kg)	23,44	23,18	23,07
NOK (öre/kg)	19,67	19,44	19,35

Avgift (SEK) per slaktat kg (öre/kg)

	2005	2004
Rött kött	27,60	24,20
Fjäderfä	11,70	10,90
Ren	73,60	75,70

Eksempel

- Slakteri X beräknas under året slakta
  - 100 000 Svin
  - 22 500 Nöt
  - 12 500 Får
  - Total slaktvikt för detta är ca 17 600 ton
- Enligt »bemanningsutredningen« krävs 1,8 veterinärer och 2,9 assistenter för att kontrollera detta på årsbasis.
- Avgiften per veterinär uppgår till 980 000 kr och per assistent till 660 000 kr per år.
- Total avgift för slakteriet 3,68 miljoner kr/år.
- Avgift per slaktat kg = 21 öre/kg

Övriga Köttanläggningar

Kostnaden för kontrollen avseende detta resultatområde uppgick under 2005 till knappt 9 miljoner SEK. Avgiftsnivån och principerna för avgiftsberäkningen skiljer sig något från »slakterier«, men är i stora drag ungefär detsamma.

Vedlegg III

Beräkning av kostnader för köttkontroll och tillsyn i Finland

Evira övervakar de stora slakterierna i Finland. Avgifterna för köttkontroll och tillsyn i slakterierna grundar sig på faktiska kostnader. Evira uppbär avgiften, vilken består av besiktningsspersonalens lönekostnader och socialkostnader, av slakterierna. Kostnaderna för köttkontrollen och tillsynen är nettobudjeterade. Evira tar ut besiktningsspersonalens lönekostnader + 69 % tillägg för andra utlägg (varav c. 6 % beräknas att gå till administrativa kostnader såsom utbetalning av lönerna). Eviras genomsnittliga köttbesiktningssavgifter är för:

tamboskap 1,61 cent / kg
fjäderfä 0,78 cent / kg (besiktningssassistenterna är anställda av industrin och ingår inte i avgiften)

Eviras avgifter omfattar följande uppgifter:

- Ante-mortem kontrollen,
- Post-mortem kontrollen,
- Provtagning för officiella undersökningar,
- Övervakning av märkningen av kött,
- Undersökning av självdöda djur,
- Tillhörande documentation.
- Hygienkontroll
  - Godkännande av
    - anläggningens egenkontrollplan och förändringar i denna
    - nötköttets märkningsplan
  - Kontroll av fullföljandet och uppdaterandet av egenkontrollen,
  - Slakt- och ythygien,
  - Övervakning av fullföljandet av nötköttets märkningsplan,
  - Övervakning av framställandet och marknadsföringen av ekologiskt producerade produkter,
  - Övervakning av avlägsnandet av TSE-riskmaterial,
  - Kontroll över främmande ämnen,
  - Salmonellakontroll,
  - Övervakning av att nötkreaturens renlighetskrav uppföljs,
  - Övervakning av vattenhalten i fjäderfä,

- Övervakning av att de olägenheter som har påvisats åtgärdas inom utsatt tid,
- Utfärda vid behov föreskrifter och förbud,
- Övervakning av djursjukdomar,
- Övervakning av djurvälstånd
- Personaladministration,
- Dokumentation,
- Skolning,
- Handledning.

Övriga kostnader (ingår inte i köttbesiktningensavgifterna)

- Undersökningskostnader
  - köttbesiktningensundersökningar
  - främmande ämnen (1,45 euro/ton slaktkött)

Under åren har kostnaden/kg ökat lite främst pga. övrig utveckling inom branschen och statsekonomi. Det finns också behov att höja köttbesiktningens kostnaderna under året 2006.

Länsstyrelsernas (övervakar renslakterierna) avgifter regleras av Inrikesministeriets förordning om avgifterna för länsstyrelsens prestationer (959/2005).

Kommunerna (övervakar småskaliga slakterier) har självstyre och de får bestämma sina avgifter själva. De småskaliga slakterierna har betydligt högre kostnader/kg än de stora slakterierna vilka övervakas av Evira. Kostnaderna för småskaliga slakterier är i genomsnitt 5 till 10 gånger högre än i de stora slakterierna.

Vedlegg IV

Kjøttkontroll og finansiering i Island

Agricultural Authority of Iceland
Rögnvaldur Ingólfsson, DVM, MSc

Avgift

Kjøttkontrollen er finansiert gjennom avgifter som er lovbestemte. For å forandre avgiftene må loven revurderes av tinget slik at det er lite fleksibilitet til å forandre avgiften. Nå har det vært lagt frem et forslag til forandring av loven slik det blir landbruksdepartementet som kan forandre tariffen. Produsentene skal ifølge forslaget dekke praktisk talt alle kostnader ved kontrollen beregnet pr produsert mengde kjøtt.

Avgiften skal inkludere:

1. Lønn og reiseutgifter for veterinærer og kontrollassistenter
2. Prøvetaking og undersøkelse av prøver (mikrobiologi, medisiner og andre reststoffer)
3. Etterutdanning og kurser for veterinærer og kontrollassistenter
4. Koordinasjon av kontrollen
5. Lokaler og instrumenter for kontrollen

Kontrollen består av ante mortem, post mortem, etterkontroll, systemrevisjoner og dokumentkontroll.

Den 30. mai 2006 var avgiften følgende:

Dyreart	Avgift ISK pr kg	Avgift NOK pr kg
Hest	2,90	0,29
Storfe	2,20	0,22
Svin	3,00	0,3
Sau	2,10	0,21
Fjørfe	6,50	0,65

Utgifter

Avgiftene dekker ikke i dag alle utgiftene til kjøttkontroll og nødvendige prøveundersøkelser. I praksis er det vanskelig å skille imellom veterinærenes oppgaver ved kjøttkontroll og andre plikter. På saueslakteriene er det spesielt vanskelig å skille mellom veterinærenes oppgaver ved kjøttkontroll og overvåking av smittsomme sykdommer og innsats ved prøvetaking p.g.a. dette, som kan være stor men kan variere.

Beregning av utgiftene på forskjellige typer slakterier i Sør-Island kan man finne i følgende tabell:

Type slakteri	Inntekter ISK	Utgifter ISK	Inntekter %
Storfe, hest og gris, lite	2.005.535	4.046.000	50
Storfe, hest og gris, stort	4.374.200	9.818.600	45
Sau, stort	3.869.340	8.007.200	48
Fjørfe, stort	12.285.507	10.176.764	120

I tabellen går man ut fra at timelønn for en veterinær er ISK 5000 og en kontrollassistent er ISK 2500. Det må presiseres at disse tallene er baserte på estimat.

Forskjellen mellom inntekter og utgifter kan i stor grad forklares ved at fast ansatte distriktsveterinærer og kontrollveterinærer som arbeider med kjøttkontrollen på heltid eller deltid er lønnet direkte av statens bevilgninger. Deres lønn er altså ikke beregnet inn i grunnlaget for gjeldende avgift. Derimot er kontrollveterinærer og assistenter som ansettes spesielt i saueslaktingen lønnet av avgiftsinntektene.

Høye avgifter for kontroll av fjørfe kan forklares med at over 60 % av utgiftene går til undersøkelse av prøver i forbindelse med landets Salmonella og Campylobacter program.

Konklusjon

Hvis det er myndighetenes ønske at avgiftene skal dekke alle utgiftene til kjøttkontrollen må tariffen baseres på en bedre estimering av den tid som brukes til kontroll av hvert dyreslag. Man må også skille bedre i mellom

kjøttkontroll og prøver som blir tatt p.g.a. matvaresikkerhet og sykdoms-
sovervåking og prøver som blir tatt p.g.a. smittsomme dyresykdommer.

Vedlegg V

Kostnader ved og finansiering av kjøttkontrollen i Norge

Beregningsystem og ressursforbruk

Opprinnelig ble det i Norge for kjøttkontroll betalt en fast avgift per kg slakt. Fra 1999 ble systemet for beregning av kjøttkontrollavgift i Norge endret, og en gikk over til en normbasert modell for å beregne avgiften. En forutsetning for en slik endring var at slakteriene skulle betale det kjøttkontrollen kostet. Det skulle være en konkret vurdering av hvert enkelt slakteri som skulle betale avgift for dekning av de utgiftene det offentlige hadde ved kjøttkontrollen i hvert enkelt slakteri, og det skulle ikke være noen kryssubsidiering.

Ved innføringen av det normbaserte systemet, var det viktig å få med alle elementene og aktivitetene i kjøttkontrollen, ikke minst for å sikre at alle elementene ble finansiert gjennom gebyret. Dette ga også de enkelte virksomhetene og bransjen bedre innsyn i grunnlaget for avgiften, og insitantment til å redusere avgiften gjennom tiltak for å effektivisere slaktingen i forhold til bruk av kjøttkontrollressursene. Med utgangspunkt i at den innbetalingen hvert enkelt slakteri gjør skal representere en dekning av de faktiske kostnader som påløper ved tjenesten, benevnes dette heretter som gebyr og ikke avgift.

Det er bare slakterier med kontinuerlig drift som omfattes av dette normbaserte systemet for å beregne kjøttkontrollgebyret. Ved sesongslakterier, mobile slakterier, kontroll av rein, vilt, sel og hval rekvirerer virksomheten en tid forut for slaktingen nødvendig kjøttkontroll. Slik kjøttkontroll faktureres direkte etter forbruk av timeverk/dagsverk og en tilsvarende timeverk-/dagsverksats.

Grunnlag

Forskrift 27. desember 2005 nr 1726 om gebyr til dekning av utgifter ved kjøttkontroll gir grunnlaget for fastsettelse av gebyr som slakteriene skal betale for utført kjøttkontroll med henvisning til de elementene som er angitt foran.

For slakterier som har aktivitet hele året skal gebyret fastsettes på grunnlag av antall dagsverk kjøttkontroll, á 7,5 timeverk, i henhold til årsplan fra slakteriet, etter en dagsverksats på kr 3 250,-. For arbeid uto-

ver Mattilsynets normalarbeidstid betales et tillegg på 40 % av en timeverksats på kr 433,35. For arbeid mellom kl. 21.00 og 06.00 fra mandag til fredag, på lørdager, søndager og offentlige helge- og høytidsdager skal det betales et tillegg på 80 %.

Slakterier som har aktivitet hele året skal innen 20. november hvert år utarbeide årsplan for påfølgende års slakteaktivitet i virksomheten som oversendes Mattilsynets distriktskontor på stedet. Ved oppstart av nytt slakteri, eller gjenopptakelse av slakting ved tidligere nedlagt slakteri, skal årsplan oversendes senest 3 måneder før oppstart av slakting.

Årsplan skal oversendes på skjema fastsatt av Mattilsynet og inneholde opplysninger om:

1. forventet slaktemengde fordelt på dyreart,
2. forventet gjennomføring av slakting på ulike slakteuker,
3. forventet slaktehastighet (antall slakt per time),
4. antall slaktelinjer det skal slaktes på samtidig og
5. start- og sluttidspunkt per dag for hver slaktelinje.

Når slakteri får kunnskap om vesentlige avvik fra foreliggende plan, skal ny årsplan utarbeides og oversendes Mattilsynet straks. Avviket er vesentlig når det medfører minst 10 % endring i slaktemengde eller slaktehastighet eller når gjennomføring av slaktingen endres systematisk.

Gebyret for sesongslakteri og mobilt slakteri fastsettes på grunnlag av hvert påbegynt timeverk etter en timeverksats på kr 410,-. For arbeid utover Mattilsynets normalarbeidstid betales et tillegg på 40 % av timeverksatsen. For arbeid mellom kl. 21.00 og 06.00 fra mandag til fredag, på lørdager, søndager og offentlige helge- og høytidsdager utgjør tillegget 80 % og reiseutgifter skal betales etter statens satser.

Gebyret for kjøttkontroll skal ikke for noen slakterier overstige kr 1,00 per kilo slakt.

Ressursbehov

Ut fra slakteplan for det enkelte slakteri og fastsatte normer for ressursbehov, beregner Mattilsynet hvor mye ressurser den gebyrbelagte kjøttkontrollen vil utgjøre ved hvert enkelt slakteri. Normene inneholder tabeller der en kan sette inn dyreart, slaktemengde og slaktehastighet og få ut antall kontrollpersoner på de forskjellige posisjonene. For hvert slakteri får en dermed et regnestykke over hvor mange dagsverk kjøttkontrollen regner med å bruke der for å kontrollere den oppgitte slaktemengden. Ved å multiplisere antallet dagsverk som er nødvendig for å gjennomføre kjøttkontrollen ved slakteriet med en forskriftsfastsatt dagsverksats får en størrelsen på gebyret som det enkelte slakteriet skal betale.

Ressursbehovet for kjøttkontrollen som grunnlag for kjøttkontrollgebyret blir beregnet på forhånd. Det har hele tiden vært intensjonen at denne forhåndsberegningen skulle kontrolleres mot reelt forbruk for eventuelt å foreta korrigeringer av ressursbehovet ved hvert enkelt slakteri eller den generelle dagsverksatsen. Først fra 2006 er det i Mattilsynet etablert et system for registrering av faktisk ressursforbruk for hver enkelt kjøttkontroll som gjør en slik kontroll og korrigering mulig.

Matproduksjonsavgift

Ved etablering av Mattilsynet og finansiering av dette ble det besluttet å ilegge blant annet kjøttomsetningen i landet en generell matproduksjonsavgift gjennom *forskrift 28. januar 2004 nr 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen*. Forskriften pålegger næringen avgifter som skal finansiere Mattilsynets oppgaver ved tilsyn og kontroll, bl.a. en matproduksjonsavgift på norskproduserte råvarer som skal nyttes til næringsmidler.

Denne avgiften skal dekke de mer *generelle aktivitetene* ved tilsyn med produksjon og omsetning av næringsmidler, også innenfor slakteri, så som:

- tilsyn,
- revisjon,
- tilsyn med virksomhetens egenkontroll,
- dyrevelferdsarbeid,
- arbeid i forbindelse med dyrehelse (deriblant utvidet sjukdomsregistrering på gris),
- prøvetaking og analyser (overvåkingsprogrammer) unntatt trikinkontroll
- opplæring,
- overordnet strategisk styring,
- administrasjon.

Denne generelle avgiften innkreves fra slakteriene, og denne avgiften utgjør nå for godkjent slakt NOK 0,48 pr kg slakt.

Kjøttkontrollgebyr

Ved innføring av den nye matproduksjonsavgiften på dette området ble det behov for en revisjon av hvilke elementer i kjøttkontrollen som skulle finansieres gjennom kjøttkontrollgebyret, ikke minst for å unngå en dobbel finansiering av deler av kjøttkontrollen. Ved denne revisjonen ble det besluttet at det spesifikke kjøttkontrollgebyret skulle finansierer:

- ante mortem undersøkelse,
- post mortem undersøkelse,
- etterkontroll av slakt,
- kontroll av nødslakt,
- trikinundersøkelse,
- undersøkelse av slakt som mistenkes for å inneholde antibakterielle midler,
- bakteriologisk kjøttkontroll.

Det vil si at dette spesifikke kjøttkontrollgebyret heretter bare dekker *kontrollen av konkrete slakt*. Tilsynsoppgavene er holdt utenom, det samme er det meste av prøvetaking og laboratorieundersøkelser. Det som er beholdt av prøvetaking under denne forskriften, er de tilfellene der en må ha prøveresultatet for å kunne bedømme et slakt. Mens prøvetaking i forbindelse med overvåkings- og kontrollprogrammer blir utført ut fra nasjonale eller internasjonale forpliktelser. Det er dermed et fellesansvar og bør dekkes over statsbudsjettet.

Fordeling av slakterier etter størrelse:

Rødt kjøtt			Fjørfe kjøtt		
Slakteristørrelse	2006	2005	Slaktemengde	2006	2005
> 5000 tonn/år	17	15	> 5000 tonn/år	4	4
500 – 5000 tonn/år	24	19	500 – 5000 tonn/år	1	1
< 500 tonn/år	11	14	< 500 tonn/år	1	1

Beregnet kjøttkontrollgebyr

Rødt kjøtt 2006

Slakteristørrelse	Slaktemengde (tonn)	Ressursbehov	NOK/kg
> 5000 tonn/år	185 283	55 631 518	0,21 – 0,37 (0,30)
500 – 5000 tonn/år	43 773	18 347 810	0,27 – 0,96 (0,42)
< 500 tonn/år	1 115	1 375 889	1,00 (1,23)

Rødt kjøtt 2005

Slakteristørrelse	Slaktemengde (tonn)	Ressursbehov	NOK/kg
> 5000 tonn/år	168 248	65 337 317	0,39
500 – 5000 tonn/år	56 296	31 715 777	0,56
< 500 tonn/år	2 004	3 142 618	1,57

Fjørfe kjøtt 2006

Slakteristørrelse	Slaktemengde (tonn)	Ressursbehov	NOK/kg
> 5000 tonn/år	58 329	10 795 915	0,16 – 0,22 (0,19)
500 – 5000 tonn/år	4 000	1 081 308	0,27
< 500 tonn/år	3	13 975	1,00 (4,66)

Fjørfe kjøtt 2005

Slakteristørrelse	Slaktemengde (tonn)	Ressursbehov	NOK/kg
> 5000 tonn/år	50 996	21 192 014	0,36 – 0,51 (0,42)
500 – 5000 tonn/år	56 296	31 715 777	0,46
< 500 tonn/år	2 004	3 142 618	4,75

Av disse tallene ser en at det er en betydelig reduksjon i gebyr for kjøttkontrollen overfor slakteriene i Norge etter omleggingen av beregningsgrunnlaget for gebyret fra 1. januar 2006. For de store slakteriene for rødt kjøtt er reduksjonen i gjennomsnitt ca. 23 %, mens for de store fjørfe-slakteriene er reduksjonen i gjennomsnitt på 55 %.

Denne reduksjonen må først og fremst ses i sammenheng med at utgiftene til tilsyn med/revisjoner av slakteriene, opplæring, administrasjon mv. skal dekkes av den generelle matproduksjonsavgiften for kjøtt, men også som et uttrykk for at opprettelsen av Mattilsynet med statliggjøring av det lokale tilsynet har ført til en viss rasjonalisering og bedre utnyttelse av personellressursene i kjøttkontrollen.

For de første månedene i 2006 har Mattilsynet også registrering av faktisk ressursforbruk for elementene i kjøttkontrollen som skal dekkes av kjøttkontrollgebyret. Ut fra denne registreringen er det gjort en beregning av totalt ressursforbruk for hele året, som grunnlag for en sammenligning mellom innbetalt gebyr og «faktisk» ressursforbruk.

Totalt ser det ut til at Mattilsynet vil bruke ressurser tilsvarende NOK 68 172 000 i løpet av 2006, mens slakteriene vil innbetale NOK 87 246 415 for den samme perioden. Med forbehold om at registreringen av ressursforbruket er riktige ser det altså ut til at det er rom for ytterligere reduksjon av normer eventuelt dagsverksatsen for beregning av gebyr for kjøttkontrollen i Norge.